

RS جنگ خون‌بار سودان و هنر معامله ترامپ

برای بیش از ۵۰۰ روز جهان شاهد بود که شبه‌نظامیان نیروهای پشتیبان سریع یا RSF به‌طور روشمند آخرین پادگان ارتش در دارفور را از طریق محاصره، حیطی و بمباران بی‌هدف سرکوب کردند. حالا، نیروهای پشتیبان سریع با اعلام به‌دست آوردن کنترل مقر لشکر ششم پیاده‌نظام نیروهای مسلح سودانی در شهر الفاشر، این استراتژی به‌نتیجه شوم منتهی شده است. تصرف این شهر تاریخی برای نیروهای پشتیبان سریع و رهبران آن محمد حمدان دقلو که به حمدتی شناخته می‌شود، یک پیروزی نظامی قابل توجه به‌شمار می‌آید؛ با اینکه این پیروزی دست‌کم هزار و پانصد غیرنظامی، از جمله ۱۰۰ مجروح در یک بیمارستان بر جای گذاشته است، یکی از پیروزی‌هایی است که گسست بالقوه کشور را رسمی می‌کند و نیروهای RSF می‌توانند کنترل خود را بر تمام منطقه دارفور منسجم کنند و اداره آن را از دولت تازه‌تأسیس موزی در نیالا، جنوب دارفور به‌دست بگیرند.

در این میان دولت به‌رهبری نیروهای SAF مجاور مرکز رودخانه و شرق بندر سودان مستقر شده است. فرستاده دولت ترامپ حالا علناً نگرانی خود را از این مسئله ابراز کرده و مسعد بولوس، مشاور ارشد رئیس‌جمهور از ایجاد «شرایط دوفاکتوی روی زمین مشابه آنچه در لیبی مشاهده می‌شود» هشدار داده است.

سقوط الفاشر یک روز پس از نشست‌های «چهار جانبه»، یک‌مجمع دیپلماتیک که ایالات متحده، عربستان سعودی، مصر و امارات متحده عربی را در واشنگتن گرد هم آورده است، رخ داد. هنگام برگزاری این نشست‌ها، مذاکرات غیرمستقیم در پایتخت آمریکا میان نمایندگان دولت سودان به‌رهبری وزیر خارجه سودان و نمایندگان RSF به‌رهبری عبدالرحیم دقلو، رئیس تدارکات این گروه شبه‌نظامی تحریم‌شده و برادر کوچکتر رهبر آن، برگزار شد. بیانه مشترک «چهار جانبه» در ۱۲ سپتامبر که با پیشنهاد آتش‌بس سه‌ماهه و یک روند سیاسی، مسیر را برای این پیشروی‌ها هموار کرد، به عنوان یک پیشرفت مورد ستایش قرار گرفت. در واقعیت این یک اجماع بسیار شکننده‌ای در میان کشورهایی بود که فعالانه به طرف‌های مخالف درگیری دامن می‌زند و فرمانده ارتش سودان از همان ابتدا این اجماع را رد کرد. دولت ترامپ با رهبری بولوس وارد این باتلاق شده است. این دولت که به‌تازگی از میانجی‌گری برای آتش‌بس شکننده در غزه بیرون آمده، معتقد است که می‌تواند از الگوی توافق خود در سودان نیز استفاده کند که این می‌تواند برداشتی اشتباه از ماهیت درگیری و ابزارهای در دسترس باشد. جنگ غزه با تمام وحشت‌ها و پیچیدگی‌هایش شرایط متقاعدکننده‌ای داشت. قابل توجه است که همسویی تقریباً کاملی میان بازیگران منطقه‌ای کلیدی وجود دارد. امارات متحده عربی، عربستان سعودی و مصر مجموعه‌ای از اهداف مشترک مثل حذف حماس و پایان عملیات نظامی و یک سناریوی باثبات «روز بعد» را داشتند. این اجماع یک فشار دیپلماتیک را در دو طرف ایجاد کرد؛ ترکیه، قطر و مصر فشارهای کلیدی بر حماس آوردند در حالی که آمریکا اهرم فشار قاطعانه‌ای بر اسرائیل اعمال کرد تا این توافق را بپذیرد. این امر میانجی‌گری رسیدن به یک معاوضه واضح گروگان‌ها را در ازای توقف در جنگ تسهیل کرد. بنابراین در این دوران می‌توان به فاجعه بشردوستانه رسیدگی کرد در حالی که مسائل بفرنج مربوط به یک توافق نهایی به مراحل بعدی موکول شد. سودان برعکس این شرایط را ارائه می‌دهد که تفاوت اصلی این است که آمریکا در این منطقه به جای یک هژمون، یک بازیگر درجه دو در زمین شلوغی از قدرتهای جاه‌طلب میانه است. این درگیری به تئاتری برای قایت‌های قدرت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی تبدیل شده و کشورهای عرب این گروه «چهار جانبه»، ایران، ترکیه و حتی روسیه و اوکراین (روسیه نقش تأمین‌کننده سلاح و اوکراین طبق گزارش‌ها ارسال نیروهای ویژه) تماماً در یک کشور سقوط کرده، تبدیل شده است. با توجه به فقدان کانال‌های ارتباطی با طرف‌های درگیر، واکنش دولت ترامپ، اعمال یک الگوی بیرونی به داخل بوده است؛ مدلی که احساس می‌کرد با نقش پرانرژی مصر در میانجی‌گری در آتش‌بس اخیر غزه، تأیید شده است. طبق گزارش‌ها ترامپ، عبدالفتاح السیسی را موظف کرده تا به البرهان از نیروهای پشتیبان سریع تکیه کند و به او اعتماد کند تا متحد خود را به مذاکرات واشنگتن آورد. با این حال این الگو کاملاً زیر بار یک مشکل مهم‌تر از هم فرو می‌پاشد: مشارکت فعال میانجی‌ها به عنوان تأمین‌کننده سلاح برای متخاصمان، واقعیتی که آمریکا تاکنون تمایلی به مقابله با آن با استفاده از اهرم فشار خود نداشته است.

یاسمن طاهریان
خبرنگار گروه بین‌الملل

یک ماه پیش بود که دولت آمریکا رأس ساعت ۰۰:۰۱ بامداد اول اکتبر برای اولین بار در هفت سال گذشته تعطیل شد. دلیل تعطیلی دولت این است که جمهوری خواهان و دموکرات‌ها نتوانستند بر سر تصویب لایحه خدمات دولتی برای سال مالی بعد به‌توافق برسند. دولت زمانی بازگشایی می‌شود که جمهوری خواهان و دموکرات‌ها در مجلس سنا بر سر لایحه بودجه موسوم به «لایحه بزرگ و زیبا» با یکدیگر سازش کنند و ترامپ آن را امضا کند. در این چهار هفته ره‌برای که بازگشایی دولت به‌رای گیری گذاشته شده با شکست مواجه شده است.

جمهوری خواهان می‌گویند می‌خواهند به‌طور جداگانه در یاره یارانه‌های بیمه‌های بهداشتی مذاکره کنند و فقط قطعنامه‌ای را امضا می‌کنند که شامل تمدید بودجه سال مالی پیشین برای مدتی مشخص است.

از طرف دیگر دموکرات‌ها باور دارند برای تضمین بیمه بهداشتی ارزان‌تر از حمایت رای‌دهندگان بر خوردارند. در عین حال فشاری بر رهبران دموکرات‌ها در کنگره وجود دارد که در برابر شاخه چپ‌گرایان حزب که معتقدند در ماجرای اختلاف بر سر بودجه در مارس ۲۰۲۵ این رهبران خیلی زود عقب کشیدند، مقاومت کنند.

تعطیلی دولت بر سر بودجه، جنبه‌ای منحصر به‌فرد از سیاست در ایالات متحده آمریکا به‌شمار می‌رود. در طول ۵۰ سال گذشته این تعطیلی‌ها بسیار رایج شده‌اند و سه مورد از آنها در اولین دوره ریاست‌جمهوری ترامپ رخ داده‌اند اما تعطیلی دولت در آمریکا سابقه‌ای قبل از ترامپ نیز دارد. رونالد ریگان، رئیس‌جمهور جمهوری خواه در دوران ریاست‌جمهوری خود در دهه ۱۹۸۰ هشت بار دولت را تعطیل کرد، هرچند تمام آنها نسبتاً کوتاه بودند. دولت بیل کلینتون در سال ۱۹۹۵ به‌مدت ۲۱ روز تعطیل شد. در دولت باراک اوباما همتای دموکرات کلینتون، تعطیلی دولت در سال ۲۰۱۳، ۱۶ روز طول کشید.

آخرین تعطیلی که در اواخر دسامبر ۲۰۱۸ رخ داد، ۳۵ روز طول کشید که طولانی‌ترین مدت تعطیلی دولت در تاریخ آمریکا است. در آن زمان اختلاف بر سر تأمین بودجه ساخت دیوار در مرز مکزیک رخ داد. تعطیلی دولت به قدری طول کشید که تعداد بسیاری از کارکنان کنترل ترافیک هوایی که یک‌ماه بدون دستمزد کار کرده بودند اقدام به گرفتن مرخصی استعلاجی کردند؛ اتفاقی که در تعطیلی فعلی نیز آغاز شده است. در سال ۲۰۱۸ در نهایت اختلال در پروازها به سرعت گسترش پیدا کرد و تعطیلی دولت اندکی بعد پایان یافت.

▼ ترامپ به دنبال راه‌های غیر ممکن

تعطیلی دولت آمریکا به این معنی است که بسیاری از خدمات دولتی آمریکا، نه تمام آنها، به‌طور موقت به‌حالت تعلیق درآمده‌اند و نزدیک به یک میلیون و چهارصد هزار نفر از کارکنان فدرال مجبور به کار بدون حقوق یا ترک کار بدون حقوق شده‌اند.

با اینکه تقابل احزاب در مورد بودجه امری رایج در سیاست‌های آمریکاست، آنچه این تعطیلی را به‌شدت نگران‌کننده می‌کند این است که دونالد ترامپ به‌محض بازگشت به قدرت در ژانویه گذشته، روند کوچک کردن دولت را آغاز کرد و حالا تهدید کرده از بن‌بست کنونی برای کاهش بیشتر بودجه فدرال استفاده خواهد کرد.

دونالد ترامپ که معمولاً در هر مسئله‌ای تلاش می‌کند توجه‌ها را به خود جلب کند بالاخره بعد از یک ماه، سکوت خود را درباره تعطیلی دولت شکست. رئیس‌جمهور آمریکا اواخر پنجشنبه شب، جمهوری خواهان را تشویق کرد تا با راه‌اندازی آنچه به اصطلاح «گزینه هسته‌ای» خوانده می‌شود، به تعطیلی دولت پایان دهند؛ اقدامی که در آن فیلی باستر (روشی که به‌رای گذاشته شدن یک طرح را به‌تعویق می‌اندازد) و کسب ۶۰ رأی در مجلس سنا را حذف می‌کند. این امر به جمهوری خواهان اجازه می‌دهد تا در مجلس سنا تحت کنترل جمهوری خواهان برای حزبی قوانین موردنظر خود را تصویب کنند.

درخواست ترامپ آنقدرها هم غافلگیرکننده نبود: او سال‌هاست که هرازگاهی رهبران حزب جمهوری خواه را تشویق می‌کند فیلی باستر را حذف کنند. اما حتی این اظهارنظر هم نمی‌تواند نقش‌آفرینی برای برون‌رفت از تعطیلی فعلی باشد. رهبران جمهوری خواه قبلاً هم در خواست‌های ترامپ را قاطعانه نپذیرفته‌اند و در هفته‌های اخیر این ایده را به‌طور مرتب رد کرده‌اند. حتی مشخص نیست که تعداد سناتورهای جمهوری خواهی که به چنین تغییری رای بدهند کافی باشد. یکی از افراد نزدیک به ترامپ که به‌شرط ناشناخته ماندن با پلیتیکو صحبت کرده می‌گوید، در حالی که ترامپ درباره حذف

فیلی باستر جدی است اما او «می‌داند که این اتفاق نخواهد افتاد.» دفتر جان تون، سناتور اکثریت مجلس سنا از ایالت داکوتای جنوبی از مدافعان فیلی باستر است و موضع‌اش درباره اهمیت فیلی باستر «تغییر نکرده است.»

به گزارش سسی آن ایده ترامپ در مورد این تعطیلی کمکی نمی‌کند چون در واقع مشروعیتی به حرف دموکرات‌ها می‌بخشد مبنی بر اینکه جمهوری خواهان «هر زمانی که بخواهند می‌توانند به این تعطیلی پایان دهند.» امری که تلاش جمهوری خواهان را برای مقصر دانستن دموکرات‌ها سخت می‌کند. نظرسنجی خبری واشنگتن پست-ای بی‌سی که در روز پنجشنبه منتشر شد نشان می‌دهد، ۴۵ درصد از آمریکایی‌ها عمدتاً ترامپ و جمهوری خواهان را مقصر تعطیلی دولت می‌دانند و در مقابل ۳۳ درصد از آنها دموکرات‌ها مسئول می‌دانند.

در اوایل ماه اکتبر مقامات کاخ سفید فکر نمی‌کردند تعطیلی دولت طولانی شود. به گزارش پلیتیکو، کاخ سفید در آن زمان مطمئن بود که دموکرات‌ها به سرعت عقب می‌کشند. به گفته یکی از منابع آگاه و نزدیک به حلقه داخلی در کاخ سفید، هیچ‌کس گمان نمی‌کرد این تعطیلی بیشتر از ۱۰ روز طول بکشد که نشان می‌دهد دولت ترامپ چقدر در ستشج تمایل دموکرات‌ها برای تعطیلی دولت در بحبوحه مرخصی‌های بدون حقوق و چالش‌های خدمات اجتماعی مثل کوپن‌های غذایی که خطر حذف‌شدن‌شان وجود دارد، اشتباه محاسباتی کرده بودند.

با ادامه‌دار شدن این بن‌بست، فشارها بر هر دو حزب بیشتر شده است: اگر مداخله‌ای در برنامه کمک تغذیه تکمیلی موسوم به اسنپ که به میلیون‌ها نفر در هزینه تأمین مواد غذایی کمک می‌کند، صورت نگیرد و ترامپ بودجه‌ای برای آن در نظر نگیرد، بودجه این برنامه تمام می‌شود. بودجه فدرال برنامه‌های آموزشی کودکان هم قطع می‌شود. تأخیر در پروازها به‌دلیل کمبود نیرو می‌تواند بر تعطیلات روز عید پاک که آمریکایی‌های بسیاری برای

تعطیلی دولت بر سر بودجه، جنبه‌ای منحصر به‌فرد از سیاست در ایالات متحده آمریکا به‌شمار می‌رود. در طول ۵۰ سال گذشته این تعطیلی‌ها بسیار رایج شده‌اند و سه مورد از آنها در اولین دوره ریاست‌جمهوری ترامپ رخ داده‌اند اما تعطیلی دولت در آمریکا سابقه‌ای قبل از ترامپ نیز دارد. رونالد ریگان، رئیس‌جمهوری خواه در دوران ریاست‌جمهوری خود در دهه ۱۹۸۰ هشت بار دولت را تعطیل کرد، هرچند تمام آنها نسبتاً کوتاه بودند

بازگشت به خانه سفر می‌کنند اثر بگذارد.

کاخ سفید در تمام مدت چاک شومر، رهبر اقلیت سنا و ناسازگاری دموکرات‌ها را مقصر تعطیلی دولت معرفی می‌کند که تلاش می‌کنند تمایل خود برای تمدید سوبسیدهای «لایحه حفاظت از بیمار و مراقبت مقرون به‌صرفه» یا اوباما‌کر را به سیاست‌های نامحبوب مثل فراهم کردن مراقبت‌های بهداشتی مجانی برای مهاجران بدون مدرک و اجازه به شرکت پسران در ورزش‌های دخترانه مرتبط کنند.

روز جمعه ترامپ که می‌خواست با خبرنگاران درباره آنچه سفر موفقیت‌آمیز خود به آسیا بود، صحبت کند، سفری که در جریان آن توانست سرمایه‌گذاری‌های جدید به ارزش هزاران میلیارد دلار برای آمریکا رقم بزند، به‌نظر می‌آمد در پاسخ به سوال‌های خبرنگاران درباره تعطیلی به‌ستوه آمده است. او گفت: «دموکرات‌ها نمی‌دانند دارند چه کار می‌کنند. من نمی‌دانم مشکل‌شان چیه. آنها هیچ‌وقت چنین کاری نکرده‌اند. آنها به دیوانه‌های مجنون تبدیل شده‌اند. آنها فقط باید بگویند «بن بریم. بریم کشورمان را باز کنیم» و همه چیز به حالت عادی برمی‌گردد. بنابراین آنها مشکلی دارند.»

او دوباره تأکید کرد تا زمانی که دولت دوباره بازگشایی نشود با رهبری دموکرات‌ها دیدار نخواهد کرد: «تقصیر آنهاست. همه چیز تقصیر آنهاست. این (مشکل) به‌راحتی حل می‌شود.»

▼ اوباما کر باز هم دولت را به تعطیلی کشاند

آخرین باری که اوباما کر دلیل اصلی تعطیلی فدرال بود به زمانی برمی‌گردد که قانون‌گذاران می‌خواستند از اهرم پایان مهلت بودجه دولت استفاده کنند تا به خواسته‌های خود در برنامه بیمه سلامت برسند. این تعطیلی پایان خوبی برای جمهوری خواهان نداشت.

در سال ۲۰۱۳ جمهوری خواهان محافظه‌کار در مجلس

درباره تعطیلی دولت آمریکا اوباما کر و عدم توافق احزاب کنگره برای برون رفت از بن بست کنونی

